

sygelønsordningernes regel. Det bemærkes, at der ikke i nærværende lov er medtaget en til sygelønsordningerne eller til folkeforsikringslovens § 22, stk. 1, nr. 7, svarende bestemmelse om, at dagpenge ikke udbetales, når arbejdsudygtigheden skyldes drankersygdomme. Dette forslag står i sammenhæng med, at der i stigende grad anlægges behandlingsmæssige synspunkter over for alkohollidelser, og det svarer til det forslag, der er stillet af det af socialministeriet nedsatte udvalg angående forsorgen for de i forsorgslovens kapitler XXIV-XXXVII omhandlede personer, jfr. dette udvalgs betænkning „Forsorgen for alkohollidende“ (betænkning nr. 208) s. 64 og 85.

Forslaget om fortabelse af dagpengeretten i tilfælde af svig, jfr. stk. 8, svarer til gældende praksis i sygekasserne og i sygelønsordningerne, jfr. tillige den almindelige regel om svig, der foreslås i § 48, stk. 3.

Til §§ 33-34.

Svarer til folkeforsikringslovens § 12, stk. 1, med de ændringer, der følger af nærværende lovforslag i øvrigt.

Ved forslaget nedsættes dog kravet til sygekassernes reservefond fra at svare til gennemsnittet af de sidste 3 regnskabsårs udgifter til at svare til 75 pct. af dette gennemsnitsbeløb. Denne nedsættelse vil bringe loven i overensstemmelse med det faktiske behov og med den praksis, der er fulgt gennem en lang årrække.

Da lovforslaget går ud fra, at der inden for hver sygekasse skal være fælles økonomi og fælles forsikringsrisiko for såvel gruppe A som gruppe B, medens statstilskuddet til delvis dækning af udgifter til nydende medlemmer i gruppe A udelukkende skal komme disse til gode, foreslås, at kontingentet for nydende medlemmer i gruppe B fastsættes tilsvarende højere.

Endvidere foreslås kontingent beregnet særskilt for på den ene side sygebehandlingsudgifter m. m. og på den anden side dagpengeudgifter, idet sidstnævnte del af kontingentet for hvert medlem skal fastsættes i forhold til størrelsen af den dagpengehjælp, han sikrer sig efter §§ 25-32. For denne graduering forudsættes udarbejdet vejledende regler. (Derimod er retten til dagpenge efter lovens afsnit II om dagpenge til lønarbejdere uden betydning for medlemskontingentet til sygekassen, jfr. § 57, stk. 2).

Om kontingentet for bidragydende medlemsskab henvises til de almindelige bemærkninger foran. Da pligten til dette kontingent er ubetinget og

fremtidig indtræder allerede ved det 16. år, er tilføjet en bestemmelse om, at pligten for personer under 18 år påhviler den forsørgelsespligtige.

Størrelsen af det foreslåede bidragydende medlemskontingent svarer nogenlunde til ca. $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{3}$ af det nuværende gennemsnitlige kontingent for nydende medlemmer under grænsen. I princippet bør et lignende forhold mellem de to kontingenter fremtidig opretholdes, men af administrative grunde bør regulering kun foretages med større beløb ad gangen og med beløb, der egner sig til opdeling i månedlig eller kvartårlige beløb, jfr. betænkningen s. 70. Der har derfor ikke kunnet udformes en egentlig reguleringsbestemmelse, men socialministeren foreslås bemyndiget til at regulere på grundlag af de angivne synspunkter.

§ 33, stk. 4, svarer til folkeforsikringslovens § 22, stk. 1, nr. 8. Stk. 5 svarer til samme lovs § 38, stk. 3, 2.-3. pkt., men udformet således, at den nydende medlemsret, pågældende er pligtig at have som pensionist, jfr. bestemmelsens 1. pkt., gøres hvilende, idet en sådan ordning gør det muligt at undgå særregler om, at ventetid ved overgang til nydende medlemsskab efter udskrivning bortfalder. Ved forslaget gives tillige (ny) hjemmel for socialministeren til at indføre samme ordning ved andre institutionsophold og lignende, herunder f. eks. ophold i særforsorgsanstalt og fængsel, en udvidelse, der vil give bedre muligheder end hidtil for at fremme resocialiseringen efter sådanne opholdsafslutning. Ved afgørelsen af, hvorledes denne hjemmel for socialministeren skal benyttes, må det bl. a. være afgørende, at der også er sikret betalingsmulighed for sygehusophold, jfr. for så vidt angår beboere på alderdomshjem m. v., hjemlen hertil i folkeforsikringslovens hidtidige § 38, stk. 3.

§ 34, stk. 3, er sidestykket til § 33, stk. 4. For de af § 33, stk. 5, omfattede personer er der ikke behov for hjemmel til fritagelse for bidragydende kontingent, da det ved institutionsopholdets begyndelse vil være naturligt at ordne eventuelle bidragydende medlemmers forhold således, at de bliver nydende medlemmer — af hensyn til udskrivning — og dermed vil kontingentfrihed følge af § 33, stk. 4-5, jfr. også § 12, stk. 3, om begrænsningen af betalingsforpligtelsen. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 6, stk. 4, om undladelse af registrering for dem, der før det 16. år er indlagt i f. eks. særforsorgsanstalt.

Den hidtidige bestemmelse i folkeforsikringslovens § 22, stk. 1, nr. 5, udgår, da det forhøjede kontingent for bidragydende medlemmer træder i stedet for de dér omhandlede bidragsforhøjelser.